

Nr 53.

Af herr **Carlson** i Herrljunga, *angående förhöjd dagaflöning till de värnpliktige.*

En blick uti Riksdagens protokoll visar, att flera motioner under de senaste åren blifvit väckta af representanter från olika delar af landet, i syfte att åstadkomma en förhöjning af de värnpliktiges dagaflöning från 20 till 50 öre äfven under rekryttjänstgöringen — en önskan och ett kraf, som odisputabelt understödes af en massa svenska medborgare i stad och på land. Riksdagens Andra kammare har också visat sig förstå detta kraf och vid såväl 1902, 1903 som 1904 års riksdagar med ganska god majoritet beslutat i öfverensstämmelse därmed. Men dessa beslut ha dock icke ledt till önskad resultat, enär Första kammaren hittills beslutat i motsatt riktning.

Då det emellertid är att hoppas, att Riksdagens *båda* kamrar i sinom tid skola tillmötesgå den stora allmänhetens önskemål härutinnan och besluta om en dylik förhöjning af de värnpliktiges dagaflöning, så vågar jag tillåta mig att i år draga denna fråga under Riksdagens pröfning.

Att närmare i detalj söka motivera detta mitt beslut, anser jag icke vara af behofvet påkalladt; alldenstund, såsom jag förut erinrat om, det vid flera föregående riksdagar både uti motionerna i ärendet och sedan under de därpå följande debatterna i kamrarna ganska grundligt framhållits de skäl, som tala för en reform i antydd riktning. Om också det svenska folket härigenom skulle få något tyngre skattebördor att bära på, så tror jag dock näppeligen, att något missnöje härför skulle uppstå. Hvar och en förstår ju mycket väl, att om också de värnpliktige under sitt lägerlif kunna reda sig på den kost kronan består dem med, så kunna ju flerfaldiga omständigheter inträffa, som nödvändiggöra ett anlitande af den egna kassan och hvad få de då för 20 ören? Det går väl an för dem, som ha förmögna föräldrar att vända

sig till, eller eljest äro i sådana omständigheter, att penningar lätt kunna anskaffas. Värre ställer sig saken för dem, som icke äro så lyckligt lottade inom samhället, hvars hela kapital och egendom består uti friska, starka lemmar, med hvilkas tillhjälp de vilja kämpa kampen för tillvaron och söka skapa sig en god framtid. Hvem kan undra på att så många af dessa unga krafter emigrera? Man gör, glädjande nog, ganska stora ansträngningar i nuvarande tid för hämmandet af emigrationen. Här är, enligt mitt förmenande, en af de kraftigaste medverkande faktorerna därtill, hvilken med det snaraste bör undanröjas. Hvad sedan den s. k. antimilitaristiska propagandan beträffar, så anser jag för min del, att densamma uti påvisade missförhållande har en den allra ypperligaste jordmån.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsammast hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att de värnpliktiges dagafföning under såväl rekrytutbildningen som repetitionsöfningarna bestämmes till 50 öre per dag, som utbetalas en gång i månaden, att tillämpas från och med år 1911.

Stockholm den 25 januari 1910.

Herm. Carlson.

I motionens syfte instämma:

A. Magnusson.

Anders Olsson.

Gust. Månsson.

S. J. Larsson.

Carl Jansson.

Carl F. Sjöberg.

Gustaf Strömberg.

Carl L. Olausson.

A. C. Gunnarsson.

O. H. Svensson.
